

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 201/24

Λουξεμβούργο, 19 Δεκεμβρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-185/24 και C-189/24 | [Tudmur]¹

Πολιτική ασύλου: Η μονομερής αναστολή, από το υπεύθυνο κράτος μέλος, όλων των μέτρων μεταφοράς αιτούντων άσυλο δεν αρκεί για να δικαιολογήσει τη διαπίστωση της ύπαρξης συστημικών ελλείψεων

Η ύπαρξη συστημικών ελλείψεων μπορεί να διαπιστωθεί μόνον κατόπιν εμπεριστατωμένης ανάλυσης, στηριζόμενης σε αντικειμενικά, αξιόπιστα, συγκεκριμένα και δεόντως ενημερωμένα στοιχεία

Η υπόθεση αυτή αφορά την ερμηνεία του κανονισμού Δουβλίνο III ², που θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς βάσει των οποίων προσδιορίζεται το υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα σε κάποιο από τα κράτη μέλη.

Δύο Σύριοι υπήκοοι, οι RL και QS, κατέθεσαν αιτήσεις ασύλου στη Γερμανία. Πλην όμως, ως υπεύθυνο κράτος μέλος για την εξέταση των αιτήσεών τους προσδιορίστηκε η Ιταλία ³. Συνεπώς, οι γερμανικές αρχές ζήτησαν την αναδοχή των RL και QS από την Ιταλία. Το αίτημά τους έμεινε αναπάντητο. Ως εκ τούτου, οι γερμανικές αρχές απέρριψαν τις αιτήσεις ασύλου ως απαράδεκτες, με την αιτιολογία ότι υπεύθυνη για την εξέτάσή τους ήταν η Ιταλία. Επιπλέον, διέταξαν την απομάκρυνση των συγκεκριμένων αιτούντων άσυλο προς την Ιταλία.

Οι αιτούντες άσυλο άσκησαν προσφυγές κατά των σχετικών αποφάσεων των γερμανικών αρχών και οι υποθέσεις τους βρίσκονται ενώπιον του διοικητικού εφετείου του ομόσπονδου κράτους της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας, το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο. Ενόσω εκκρεμούσαν οι εφέσεις τους, η ιταλική μονάδα Δουβλίνο απέστειλε εγκύκλιο σε όλες τις μονάδες Δουβλίνο ζητώντας τους να αναστείλουν προσωρινά όλες τις μεταφορές προς την Ιταλία για τεχνικούς λόγους. Με δεύτερο έγγραφό της, η ιταλική μονάδα επιβεβαίωσε τη μη διαθεσιμότητα εγκαταστάσεων υποδοχής λόγω του μεγάλου αριθμού αφίξεων αλλά και της έλλειψης διαθέσιμων χώρων υποδοχής. Στο πλαίσιο αυτό, το γερμανικό δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να αποσαφηνίσει την ερμηνεία του κανονισμού Δουβλίνο III, ιδίως όσον αφορά την ύπαρξη συστημικών ελλείψεων στο κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο.

Το Δικαστήριο απαντά ότι **το γεγονός και μόνον ότι ένα κράτος μέλος ανέστειλε μονομερώς την αναδοχή και την εκ νέου ανάληψη των αιτούντων διεθνή προστασία δεν αρκεί για να διαπιστωθεί η ύπαρξη συστημικών ελλείψεων στη διαδικασία ασύλου και στις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων διεθνή προστασία.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, στο πλαίσιο του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, και δη του κανονισμού Δουβλίνο III, πρέπει να τεκμαίρεται ότι η μεταχείριση που επιφυλάσσεται στους αιτούντες διεθνή προστασία σε κάθε κράτος μέλος είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «Χάρτης»), της Σύμβασης περί του καθεστώτος των προσφύγων ⁴, καθώς και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ⁵.

Ο κανονισμός Δουβλίνο III θέτει δύο σωρευτικές προϋποθέσεις για τη διαπίστωση της αδυναμίας μεταφοράς αιτούντος διεθνή προστασία προς το υπεύθυνο κράτος μέλος. Ειδικότερα, μόνον οι «συστημικές ελλείψεις» οι

οποίες έχουν ως «αποτέλεσμα να υπάρχει κίνδυνος απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης, κατά την έννοια του άρθρου 4 του [[Χάρτη]» καθιστούν αδύνατη τη μεταφορά. Ως προς την πρώτη προϋπόθεση, πρέπει να πρόκειται για εξακολουθητικές ελλείψεις οι οποίες αφορούν, γενικώς, τη διαδικασία ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής που ισχύουν για τους αιτούντες διεθνή προστασία ή, τουλάχιστον, για ορισμένες ομάδες αυτών και οι οποίες χαρακτηρίζονται εξάλλου από έναν ιδιαίτερα υψηλό βαθμό σοβαρότητας, εξαρτώμενο από το σύνολο των δεδομένων της υποθέσεως. Η δεύτερη προϋπόθεση, η οποία σχετίζεται με την ύπαρξη κινδύνου τέτοιας μεταχείρισης, πληρούται όταν οι συστημικές αυτές ελλείψεις συνεπάγονται, για τον ενδιαφερόμενο, κίνδυνο να εκτεθεί σε μεταχείριση αντίθετη προς το άρθρο 4 του Χάρτη.

Εναπόκειται στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται προσφυγής κατά αποφάσεως μεταφοράς να εκτιμήσει την ύπαρξη τέτοιων συστημικών ελλείψεων καθώς και του κινδύνου απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη. Στο πλαίσιο αυτό, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη όλα τα διαθέσιμα έγγραφα, όπως, παραδείγματος χάριν, τις τακτικές και συγκλίνουσες εκθέσεις διεθνών μη κυβερνητικών οργανώσεων στις οποίες γίνεται λόγος για τις πρακτικές δυσχέρειες που προκαλεί η εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου στο οικείο κράτος μέλος, τα έγγραφα της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, όπως επίσης και έγγραφα και ανταλλαγές πληροφοριών που έχουν προκύψει στο πλαίσιο της εφαρμογής του συστήματος το οποίο θεσπίζεται με τον κανονισμό Δουβλίνο III.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαίνεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο της απόφασης και, εφόσον υπάρχει, της σύνοψής της](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: [Jacques René Zammit](mailto:Jacques.René.Zammit@curia.europa.eu) ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎(+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

² [Κανονισμός \(ΕΕ\) 604/2013](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

³ Πράγματι, η Ιταλία ήταν το υπεύθυνο κράτος μέλος, εφόσον διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για τη χώρα πρώτης εισόδου τους.

⁴ Σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπεγράφη στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951 [*Recueil des traités des Nations unies*, τόμος 189, σ. 150, αριθ. 2545 (1954)] και τέθηκε σε ισχύ στις 22 Απριλίου 1954, όπως συμπληρώθηκε με το πρωτόκολλο περί του καθεστώτος των προσφύγων, το οποίο συνήφθη στη Νέα Υόρκη στις 31 Ιανουαρίου 1967 και τέθηκε σε ισχύ στις 4 Οκτωβρίου 1967.

⁵ Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπεγράφη στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950.